

gere Theaterchef har gjort. Det Rygte¹⁾ at han skulde have isinde at træde tilbage, er mig, og jeg siger det med Glæde, ubekjendt; thi jeg sætter Priis paa at have ham ved Theatret. — Ved Siden af den paaapegede Udgiftsformindsfelse meente det ærede Medlem, at Indtægterne kunde forøges. Sa, det vilde være overmaade glædeligt, hvis man kunde paavise et ret praktisk Middel dertil, men jeg troer rigtignot, at den Anviisning, det ærede Medlem gav i saa Henseende, meget let kunde vise sig illusorisk. Det ærede Medlem meente, at det var nødvendigt at udvide Theatret. Jeg kan ikke sige Andet, end at det mange Gange har gjort mig ondt at see Theatret saa tomt, selv naar der opførtes Stykker, om hvilke man skulde troe, at de maatte trække; jeg veed ikke Andet, end at de Aftener, hvor der har været stor Rist om Billetter, desvære ikke have været mange, saa jeg troer ikke, at man ved at forstørre Theatret kan vente nogen forøget Indtægt. Naar det ærede Medlem talte om at forstørre Theatret, meente han, saavidt jeg har forstaaet ham, vel nærmest, at der skulde bygges et nyt Theater, og jeg kan heller ikke sjonne rettere, end at, naar der skulde tænkes paa Noget i saa Henseende, er det at bygge et nyt Theater, det eneste Fornuftige; thi at bygge Noget til paa det nuværende, vil ikke føre til noget tilfredsstillende Resultat. Naar han anførte, at Udgiften til et saadant Theater vilde være 600,000 Rb., da er det endog saa muligt, at dette Overslag er noget rundeligt, og at det maaskee kun vil blive 4 à 500,000 Rb.; men jeg vil paa ingen Maade paatage mig det Ansvar at forlange et Beløb af den Størrelse, saaledes som vi nu ere situerede. Jeg vilde finde det aldeles usvarligt at gjøre det, og jeg maa derfor i Righed med, hvad jeg har erklæret i det andet Thing, ogsaa her erklære mig for at være meget konservativ med Hensyn til det hele Theaterspørgsmaal. Det er meget godt at give Anviisning paa Kjøbenhavns Commune, og det er jo flere Gange blevet sagt, at Communen burde bidrage det halve af Statens nuværende Tilskud til Theatret. Det skulde stee ved et Paalæg, men jeg seer ikke, hvorledes det skulde kunne paalægges den; det maatte da

være ved en særlig Bessatningslov for Kjøbenhavn, thi ellers vilde det vist blive meget vanskeligt at faae Communen til at udrede Beløbet. Jeg skal iøvrigt tilstaae — jeg har allerede udtalt det under Sagens første Behandling —, at ogsaa for mig stiller det sig saaledes, at der kunde være nogen Grund for Kjøbenhavns Commune til at give et saadant Tilskud; men, som sagt, jeg seer ikke, hvorledes det vilde være muligt at paalægge den det.

Efterat have omtalt Theatret, gif det ærede Medlem over til Sorø Academi og omtalte derved en Deputation, som havde været hos mig og faaet Svar af mig. Dette Svar er jo offentliggjort, og der kan ikke deri lægges hverken Mere eller Mindre, end hvad der staaer deri. Det vil deraf sees, at jeg ikke bestemt har udtalt, at jeg vilde nedsætte en Commission, men kun, at jeg vilde tage Sagen under Overveelse, og det med Tilbøielighed til at gaae ind derpaa. At jeg omtalte Sagen med Interesse, er en Selsfølge, om ikke af anden Grund, saa fordi jeg selv er Sorøer og tænker med Glæde tilbage paa den „Tid, da jeg var i Sorø“. Dertil kommer, at jeg har en meget levende Fornemmelse af, at det er uheldigt, at et saadant Institut som Sorø Academi, blot fordi det har mange Penge, skal være, som man jo har udtrykt sig, Malleko, og det forekommer mig derfor, at det vilde være heldigt, om man kunde sætte en Dæmning for saadanne Angreb paa dets Midler. Jeg troer, at, naar man først har vænnet sig til saaledes at angribe eet Institut, kommer det let til at gaae ud over flere, og der kan let derved fremkomme en Communisme, som jeg ikke synes er berettiget. Som sagt, der ligger ikke Mere i Svaret, end at jeg har tænkt paa at nedsætte en Commission, og at jeg har Tilbøielighed til at gaae ind derpaa, ligesom jeg ogsaa er tilbøielig til at gaae ind paa den Tanke at realisere den Plan, som med Hensyn til Sorø Academi var i Værk, da Kong Christian den 8de døde, nemlig der at tilvejebringe en Underviisningsanstalt, hvor den hele Underviisning skulde gives paa en friere Maade, og som nærmest skulde tilsigte at gjøre unge Mennesker, som ikke vilde gaae den stuberende Vej, men vilde udvikle sig til at blive praktisk byg-